

[Udenrigsministeren]

om at bevare dialogen med Israel. Som det vil være bekendt fra dagspressen, indbød jeg under samtalen i New York udenrigsminister Dayan til et officielt besøg i Danmark i nær fremtid. Dayan accepterede på stedet denne indbydelse, og under minister Lise Østergaards nylige besøg i Israel benyttede hun lejligheden til at bekræfte denne indbydelse over for den israelske udenrigsminister.

Efter en række amerikansk-arabiske og amerikansk-israelske forhandlinger i forbindelse med generalforsamlingen i FN er der som bekendt udarbejdet et arbejdsrapport om Genèvekonferencens genindkaldelse. Arbejdsrapporten er godkendt af den israelske regering og er i øjeblikket genstand for drøftelse blandt de arabiske lande. Der er et vist håb om, at det skal lykkes at få Genèvekonferencen genindkaldt inden udgangen af indværende år – jeg tør ikke udtrykke det stærkere – et mål, som USA og Sovjetunionen i den nævnte fælleserklæring har fremhævet. Det er klart, at regeringen vil hilse en sådan genindkaldelse af Genèvekonferencen meget velkommen.

Lad mig i tilslutning hertil nævne den meget positive udvikling, som har fundet sted inden for den euro-arabiske dialog. Denne dialog er udtryk for det nære forhold mellem de europæiske og de arabiske lande, et forhold, der har sin baggrund i såvel geografiske som traditionelle historiske forbindelser. Regeringen er overbevist om, at det vil lykkes at realisere en række af de projekter, der er udarbejdet inden for rammerne af denne dialog, og som vil tjene til yderligere udbygning af samarbejdet mellem landene i de to regioner.

Som et nyt element i FN-arbejdet skal jeg endelig omtale den særlige samling om nedrustning, der vil blive afholdt under FN's generalforsamling maj-juni næste år, og som vil bidrage til at rette verdens opmærksomhed mod farerne ved det fortsatte rustningskapløb. Dagsordenen for denne særlige samling forudser bl. a., at der skal udarbejdes en principerklæring om nedrustningssagen og også et handlingsprogram inden for nedrustningsområdet. Fra dansk side håber vi, at dette handlingsprogram vil få et konkret og realistisk indhold. Vi mangler ikke urealistiske og tågede nedrustningsforslag i FN, men måske kan denne samling bane vej for noget bedre. Hvis drøftelserne får et konstruktivt

forløb, kunne man måske tænke sig, at denne særlige samling blev udgangspunkt for en kontinuerlig proces, hvor aftalte målsætninger inden for nedrustningsområdet med visse mellemrum blev taget op til vurdering og ajourført i lyset af de fremskridt, der er opnået.

Den særlige nedrustningssamling er udtryk for, at nedrustningsproblemerne påkalder stigende international opmærksomhed. Initiativet til at afholde en sådan samling er kommet fra den gruppe lande, der jo får en stigende betydning, de uforpligtede lande. For de to supermagters vedkommende har den nye amerikanske administration fremsat en række konstruktive ideer og initiativer på nedrustningsfeltet, og generalsekretær Bresnev er fremkommet med nogle udtalelser, der synes at vise sovjetisk vilje til at bringe forhandlingerne om en fuldstændig prøvestop-aftale videre. Fra dansk side hilser vi selvfølgelig denne udvikling meget velkommen.

Med sigte på denne nye bevægelse på nedrustningsfeltet har regeringen – sådan som statsministeren nævnte det i åbningstalen – besluttet at styrke udenrigsministeriets arbejde med disse problemer, for også de mindre lande har et ansvar på dette område, og skal Danmark kunne yde et realistisk og konstruktivt bidrag til den internationale debat, må vi have den nødvendige baggrund for at vurdere både nedrustningsspørgsmålets politiske sider og ikke mindst de overordentlig komplicerede tekniske problemer, det rejser, og som i høj grad har været med til at spærre for fremskridt hidtil.

Bestræbelserne for at fremme afspændingen og samarbejdet mellem Øst og Vest og dermed freden i verden har af grunde, vi alle kender, aldrig fået den plads i FN, som man kunne ønske. Så meget mere grund er der til at hilse de anstrengelser velkommen, som i de senere år er blevet udfoldet både direkte mellem de enkelte lande i Øst og Vest og ikke mindst inden for rammerne af konferencen om sikkerhed og samarbejde i Europa.

På det tidsede plan frembyder udviklingen i forholdet mellem USA og Sovjetunionen fortsat den allerstørste interesse. Under mit nylige besøg i Washington fik jeg i samtaler bl. a. med udenrigsminister Vance bekræftet, at forbindelserne mellem de to lande fortsat er præget af en saglig og en positiv indstilling. Som eksempler herpå kan jeg pe-